

SLADKÝ ŽIVOT

Caitlin Crewsová

Můj řecký
d'ábel

CAITLIN CREWSOVÁ

MŮJ ŘECKÝ ĎÁBEL

PŘEKLAD

ZUZANA LALÍKOVÁ

Milá čtenářko,

hned třikrát se tento měsíc můžete začíst do oblíbených příběhů na pokračování. Ve Sladkém životě je to kniha Můj řecký ďábel od Caitlin Crewsové, která navazuje na Bezohledného Řeka. O něm jste se mohla více dozvědět v září.

Rovněž ve Sladkém životu za Vámi přicházím s knihou Pravidla nejsou pro bohaté od Lucy Kingové. Je to závěrečná část trilogie o bratrech z Argentiny. První díl, nazvaný Příběh plný tajemství, vyšel v červnu, v srpnu pak sága pokračovala příběhem pojmenovaným Zkrocení benátského vlka.

Jestliže ve Sladkém životu jedna trilogie končí, ve Sladkém životu Duo jiná začíná. Emmy Graysonová napsala sérii knih o španělských bratrech Cabrerových. První díl se jmenuje Sladké hrozny Andalusie. Další díl vyjde v prosinci pod názvem Týden ve Francii. A závěru se dočkáte až příští rok, v únoru v knize, jejíž český název zatím ještě nebyl stanoven.

Pevně věřím, že se Vám budou tyto příběhy plné romantiky líbit.

S láskou

Váš Harlequin

Caitlin Crewsová

MŮJ ŘECKÝ ĎÁBEL

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Her Deal with the Greek Devil

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2021

Překlad:

Zuzana Lalíková

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2021 by Caitlin Crews

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8344-1 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-8345-8 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-8346-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Na tento den čekal Constantin Skalas dlouho. Předlouho. Z původně bezmyšlenkovitého slibu, který dal coby mladý muž, se v průběhu let stal vážně míněný nápad. Poté plán. A dnes tento plán měl konečně přinést své ovoce.

Hodlal si ho vychutnat do posledního sousta. Bůh ví, že si to po letech čekání zasloužil.

A coby muž, který si velkou část svého záměrně nezřízeného života užíval všemožná rozmanitá potěšení, moc dobře věděl, jak to nejlépe udělat.

S člověkem, kolem něhož se jeho plány točily, se mohl setkat prakticky kdekoli. Koneckonců patřil k rodu Skalasových a byl jedním ze dvou majitelů nadnárodní společnosti Skalas a synové. Jeho otec býval kdysi nejbohatším člověkem na světě, když však Constantin se svým bratrem Balthazarem společnost převzali, během prvních pěti let rodinné jmění zdvojnásobili.

Nyní Constantin vlastnil nemovitosti doslova po celém světě, součástí jeho majetku byly domy, byty i hotely, a dnešní schůzku, na niž čekal tak dlouho, mohl svolat prakticky kamkoli.

Proto místo plánované schůzky rozhodl čistě vypočítavě, aby svého hosta ranil hned po jeho příjezdu, a ještě mu příslovečnou dýkou zakroutil v srdci.

Pozval si ho do svého sídla v odlehlé části Skiathosu, úchvatného ostrova u pobřeží řecké Thesálie, kam se sjížděla mládež z celého Řecka, aby si užila bujarý noční život a odpočinula si zde od školních povinností.

Právě na Skiathos si jeho otec Demetrius Skalas před mnoha a mnoha lety přivedl svou druhou ženu, zlatokopku Isabel, kterou jeho synové nikdy nepřijali coby náhradu za matku, a co hůř, otec po Constantinovi a Balthazarovi očekával, že budou vycházet se svou nemotornou přivdanou nevlastní sestrou, s níž si ovšem vztah nevybudovali a ani o něj nikdy nestáli.

Což bylo ještě velmi slabě řečeno.

Constantin nevlastní matkou pohrdal. K přivdané sestře choval jen o něco menší odpor, protože na jednu stranu za manželství z rozumu, které uzavřel Constantinův otec Demetrius a Isabel, ambiciózní matka do sebe uzavřené a příliš důvěřivé Molly, nenesla Constantinova nevlastní sestra žádnou vinu, ovšem na druhou stranu se mu ani nijak nepokusila zabránit.

Odpor, který k oběma ženám od samého začátku cítil, během let nijak nepohasl. Jeho otec si sice své druhé manželství rozmyslel a ukončil ho rozvodem, k němuž přistupoval se stejnou brutalitou jako ke všemu ostatnímu, co mu život postavil do cesty, Constantin se však zařekl, že Isabel a Molly bude nenávidět až do skonání věků.

Své slovo držel už deset let.

Pohodlně se uvelebil na křesle za stolem, zpoza nějž řídil Demetrius Skalas svou společností i rodinu železnou pěstí, protože právě tento dům na malebném Skiathosu si zvolil za svou hlavní rezidenci.

Trvalo jen několik málo let, než se Demetrius konečně své druhé manželky Isabel, bývalé britské

hospodyně, a její beznadějně nemotorné dcery Molly zbavil.

Constantin nikdy nepochopil, proč se Demetrius s tou zlatokopkou Isabel vůbec oženil. Domníval se, že to jeho otec udělal jen proto, že Isabel ani v nejmenším nepřipomínala Demetrioivu první ženu, elegantní a křehkou matku Constantina a Balthazara. Ženu, kterou zničil, odhodil a vysmíval se jí, když se po ztrátě manžela propadla do deprese a zoufalství.

Dnes však na svou matku Constantin myslet nechtěl ani nechtěl ztratit rozvahu. Jeho host si nezasloužil být svědkem jeho rozčílení.

Ta *žena* si nezasloužila nic než jeho pomstu.

A Constantin se hodlal Molly, o níž mu už vrátný sdělil, že právě dorazila, náležitě pomstít.

Jeho čas nadešel.

Po všech těch letech, všem plánování, potom co konečně vymyslel dokonalou záminku pro své jednání a zuby nehty se jí před očima světa držel i za cenu své vlastní pověsti, konečně nadešel jeho čas.

Constantin se pohodlně opřel o opěradlo obrovského měkkého koženého křesla, které stálo v jeho pracovně jako monument mužnosti.

Připomínalo mu jeho otce, který zemřel před několika lety, avšak na rozdíl od Constantinova bratra Balthazara, který v sobě nosil až přehnaně velký pocit zodpovědnosti, jíž dával přednost před svým vlastním štěstím, Constantinovi jejich otec nechyběl.

Přesněji řečeno měl za to, že svět je bez Demetria Skalase hned lepší místo k životu. Jeho synům se bez něj rozhodně dařilo lépe.

Navíc když už tu otec nebyl, Constantin mohl konečně přestoupit do další fáze svého plánu, který ve svém černém srdci nosil příliš dlouho.

Vyčkával, a když zpoza dveří uslyšel rychlý klapot vysokých podpatků, jenž mířil k jeho pracovně, usmál se. Nevěděl, v jaké podobě se jeho nevlastní sestra ukáže, vysoké podpatky mu však nabízely jistotu náповědu.

V dalším okamžiku už vešla dál.

Zastavila se ve dveřích a zadívala se na něj.

Constantin jí pohled neochvějně opětoval a nemohl popřít, že v místnosti náhle zavládlo jisté napětí.

Kdysi dávno byla malá Molly Payneová, dcera hospodyně, nemotornou a zakřiknutou dívkou, avšak v průběhu let se změnila. Nyní před nám stála elegantní žena, která na něj hleděla svrchu.

Připadalo mu to roztomilé.

Její blond vlasy viděl během let upravené do řady různých účesů, nyní si je natočila do velkých vln. Připomínala mu kočku, která se snaží před nepřítelem působit větší, než doopravdy je.

Chudinko koťátko, pomyslel si. Tvoje triky a drápky ti tu k ničemu nebudou.

Hleděla na něj oslnivýma, ledově modrýma očima a se studeným úsměvem na rtech. Už ten její úsměv by dokázal srovnat se zemí celá města, nemluvě o její dechberoucí postavě, která se objevila na obálkách všemožných módních i bulvárních časopisů po celém světě.

Očekával by, že se nemotorná Molly Payneová po rozpadu zavrženíhodného manželství své matky s Constantinovým otcem stáhne do ústraní a už o ní nikdy nikdo neuslyší. Domníval se, že zbytek svého jistě nezajímavého života stráví někde na depresivním a nudném britském maloměstě, odkud přišla.

Nic takového. Jeho nevlastní sestra místo toho

využila vše, co měla ve svých rukou, a proslavila se po celém světě.

„A vida, jestlipak to není slavná *Magda*,“ pronesl Constantin po chvíli a oslovil ji jménem, pod nímž ve své profesi vystupovala.

„Ahoj, Constantine,“ odpověděla.

Stejně jako ostatní ženy, jejichž krásu uznával celý svět a ne jen pár jedinců, se naučila využívat ve svůj prospěch všechny zbraně, které jí matička Příroda dala do vínku. Včetně hlasu. Připomínal mu jeho oblíbený alkohol metaxu, pod jehož jemným povrchem se skrývá netušená hlubina.

Očekával, že ho Molly bude přitahovat stejně jako před lety, když však před ním teď stála naživo, bylo to pro něj ještě horší, než když občas zahlédl její fotografii. Chtěl pocítit po celém těle.

„Napadlo mě, že by sis chtěla zavzpomínat,“ prohlásil a pohodlně se opřel. Jeho otec býval tvrdý muž, jenž neměl daleko ke krutosti. Constantin se od něj proto chtěl ve všech ohledech odlišit, a dával přednost nenucenosti a zdánlivě lhostejnému vystupování.

Začal s tím už v mládí. Pochopil tehdy něco, k čemu jeho bratr nikdy nedošel, a to že nemá cenu snažit se naplnit očekávání ostatních. Kdykoli totiž dosáhl určité úrovně, jeho otec si pro něj připravil dalších sedm letků, které podle něj měl jeho syn překonat.

Nakonec to Constantin vzdal a jen tu a tam z čisté škodolibosti špinil otcův odkaz svou zhýralostí a prostopášností.

Bulvární plátky to nazývaly jinými, ne tak květnatými slovy. A Constantin si každé z nich vychutnával plnými doušky.

„Tak takhle to je?“ zeptala se Molly. Protože o ní nehodlal přemýšlet jako o *Magdě*. „Chce se ti vzpomínat. Zvláštní. Protože moje vzpomínky na tebe jsou černé jako noc.“

„A vida, během let jsi pochytila i smysl pro humor,“ zasmál se Constantin.

Molly se dosud ani nehnula a dál postávala ve dveřích pracovny jako ztělesněná dokonalost.

Constantin celé roky pečlivě sledoval vzestup Magdy, jež se stala obdivovanou a uznávanou supermodelkou v době, kdy začaly být supermodelky považované za přežitek a věc minulosti.

Věděl, že si Molly moc dobře uvědomuje, kudy do luxusně zařízené pracovny proudí světlo, a využívá ho ve svůj prospěch, jak se to naučila během let na přehlídkových molech. I nyní se nechávala zalévat slunečními paprsky tak, aby vynikla její dokonalá postava, díky níž jí slavní návrháři líbali nohy, když jim milostivě dovolila navléknout na ni jejich nejnovější výtvary. Tady ve studovně působila velkolepě. Nedotknutelně.

Škoda, že s ní měl tak strašlivé plány.

„Všichni jednou vyrostou, Constantine,“ odpověděla. Na chvíli se však zamyslela. „Nebo přesněji skoro všichni. Někdo zamrzne v dospívání a už se nikdy nehne z místa. Smutný osud.“

„Tím míříš na mě?“ Nesouhlasně mlaskl. „Varuju tě, nebudu s tebou mít slitování, Molly. To snad dobře víš.“

„Byla bych raději, kdybys mi říkal Magdo,“ ucedila skrz zafaté zuby.

Zazubil se. Moc dobře se bavil. „To věřím, ale myslím, že zůstanu u Molly. Jenom abych nám oběma připomínal, kdo jsme a odkud pocházíme.“

Neuniklo mu, že se jí modré oči zableskly hněvem. Mlčky vyčkával, až nakonec, přesně jak očekával, vešla do pracovny.

„Oba víme, proč tu jsem,“ oznámila úsečně. „Tak přejdeme k věci.“

„Mohla bys mi osvěžit paměť?“ požádal ji, čistě aby ji potrápil.

„Opravdu chceš hrát podobné hry? Milé.“

Dobře si vzpomínal, jak se mu v šestnácti letech bláhově svěřila se svými city. Ve tváři této ženy však nebylo po mladé dívce ani stopy. Byl za to rád. Nikdy by jí – a po pravdě ani sám sobě – nepřiznal, co sám v té době cítil. A přesto mu vzpomínky na ty roky nedávaly spát.

„Je to opravdu nutné?“ zeptala se.

„Brzy se dozvíš, co je a co není nutné,“ ujistil ji tajuplně. „Protože ti to moc rád povím.“ Naklonil hlavu na stranu a lenivě mávl rukou. „Prozatím prosím, moc by mě zajímala tvoje verze příběhu, Molly. Povyprávěj mi ji. Nemůžu se jí dočkat.“

„Nechci tě tu nudit.“ Modré oči se jí zableskly jako dva kusy ledu. Určitě si právě teď představovala, co všechno by s ním moc ráda dělala. Bylo mu jasné, že žádná z těch variant by nebyla ani v nejmenším nudná. Zato by všechny byly pekelně krvavé. „Vím, že si vzpomínáš na moji matku. Jak bys na ni taky mohl zapomenout. Určitou dobu byla i tvojí matkou, byť nevlastní.“

„Osud tomu chtěl, že jsem ve svém životě poznal celou řadu chamtivých a nedůtklivých zlatokopek, které by si šly za svým i přes mrtvoly,“ opáčil Constantin. Každé slovo přitom pečlivě vážil, aby Molly co nejvíc ranil. „A přesto mezi nimi tvoje matka vyčnívala.“

Molly zahořel obličej. Z očí jí šlehalý blesky.

Najednou měl sto chutí vstát z křesla, přejít na opačný konec místnosti, vrhnout se na ni a do těch blesků se ponořit.

Molly se však rychle ovládla a opět nasadila ledovou masku. Chladně si ho změřila.

Zajímavé, pomyslel si.

V duchu si poznamenal, že se Molly za svou odtažitostí jen skrývá, a rozhodl se, že její obranu při nejbližší příležitosti rozmetá na kusy.

„Nepřišla jsem s tebou probírat, co všechno moje matka udělala špatně,“ prohlásila úsečně.

„A přesto si buď jistá, že pokud budu chtít mluvit právě o tom, co tvoje matka udělala špatně, o všech jejích vadách a nesprávných rozhodnutích, tak o nich taky mluvit budu. S tvým svolením i bez něj. Molly.“

Zhluboka se nadechla, nic však nenamítla. Protože nebyla hloupá. Constantin si to o ní ani nemyslel. Dobře věděl, že je to naopak velmi chytrá žena, jinak by své slávy a úspěchu nikdy nedosáhla. A stejně jako on si palčivě uvědomovala, proč se tu dnes setkali.

„Moje matka se vždy považovala za především za podnikatelku,“ pověděla mu Molly lehce napjatým hlasem. Vstoupila ještě hlouběji do pracovny, v níž se ocitla naposledy v době dospívání. Místnost se za ta léta v nejmenším nezměnila.

Se zájmem sledoval, jak se tu rozhlíží, jak si všímá obrazů na zdech i křišťálové karafy, poslední v dlouhé řadě podobných karaf, které jeho otec ve vzteku rozbíjel na milion střepů.

Nemohl říct, že by měl na své dětství milé vzpomínky.

„Samozřejmě nepodnikala ve tom smyslu, že by

založila firmu jako Skalas a synové,“ vysvětlila rychle Molly, „to jistě ne. Kdykoli však přišla k penězům –“

„Třeba k těm, které získala po rozvodu v rámci vyrovnání?“ skočil jí do řeči Constantin příkře. „Tři miliony eur, které dostala, aby se potichu vytratila. Což by udělala sama od sebe, kdyby v sobě měla špetku slušnosti.“

Molly jeho poznámku přešla. Constantin doufal, že ji to stálo veškerou pevnou vůli.

„Tu a tam investovala,“ pokračovala Molly. „A snila o tom, že by mohla vybudovat hotelové impérium.“

„Doufám, že kvůli těmto bludům vyhledala odbornou lékařskou pomoc,“ odpověděl na to Constantin a zasmál se, když po něm Molly střelila ostrým pohledem. „Vlastním řadu hotelů. Jako soukromník, ne pod záštitou společnosti Skalas a synové. Těch několik jejích zavšivených penzionů a motelů rozestých po celém světě se opravdu nedá považovat za hotelové impérium.“

„Zajímavé, že o těch několika penzionech a motelech mluvíš,“ podotkla Molly tiše, aniž by od něj odtrhla pohled. „Předpokládám, že víš, že matka přecenila své síly a nyní čelí bankrotu, protože jí je někdo sebral. Vzal jí úplně všechno do poslední penice.“

„To je opravdu smutné,“ zamumlal Constantin. „Má velké štěstí, že může v tak náročných časech přijít s žádostí o pomoc za svou celosvětově proslavenou dcerou.“

„Opravdu mě nebaví vykládat ti to, co už dávno víš,“ zasyčela Molly a ze stolku kousek od sebe zvedla zarámovanou fotografii, na níž byla zachycena na první pohled šťastná rodina.

Při bližším zkoumání by však člověku neunikl

ustaraný výraz mladého Balthazara, zamračený Constantin a zachmuřený výraz jejich otce, jenž sliboval pomstu.

Pokud si na ten den Constantin dobře vzpomínal, jejich otec Demetrius je poté oba zbil.

Hlavně že všichni věřili, že jsme jedna velká šťastná rodina, pomyslel si Constantin hořce.

„Vím toho tak málo,“ povzdechl si teatrálně. „Zeptej se tu, koho chceš.“

Molly se k němu otočila. V jejích očích se zračila chytrost, která se mu vůbec nelíbila. Hlavně protože ho právě chytré ženy přitahovaly ze všech nejvíc.

Ne že by to o něm jeho obvyklý výběr společníků jakkoli prozrazoval.

Ženy, s nimiž se ukazoval na veřejnost, ho sice nudily, byly však všechny do jedné krásné. A s čím hloupější ženou ho lidé zahlédli, o to častěji se o něm psalo, že jistojistě musí být stejně povrchní jako ony. Což mu vyhovovalo, protože chtěl, aby ho jeho nepřátelé podceňovali.

Aby je ani nenapadlo, co na ně Constantin chystá.

„Co odešla z Anglie, aby se provdala za tvého otce, se matka pořád něčemu věnovala,“ prozradila mu Molly. „Než se dala na hotelnictví, založila si vlastní módní značku. A předtím skočila na špek aspoň třem různým vychytralým podvodníkům, kteří v ní vycítili snadnou oběť.“

Donutil se předstírat soucit. „Podvodníci vědí, jak na lidi.“

„Vždycky jsem si myslela, že má jen velkou smůlu,“ přiznala. Chladně se pousmála. „Poslední vývoj událostí však odhalil, že ne, jen má jednoho velmi mocného nepřítele. A tohoto nepřítele měla odjakživa.“

Molly se zamračila.

Constantin se usmál.

„To je strašné,“ poznamenal. „Co myslíš, že asi tak provedla, že si takového nepřítele udělala? Za předpokladu, že ten nepřítel skutečně existuje.“

„Když už se ptáš,“ odpověděla Molly a složila si paže na hrudi, „potkalo ji obrovské neštěstí, protože uvěřila strašnému muži, který jí tvrdil, že ji miluje. A nakonec se ukázalo, že tomu tak není. Což se dozvěděla až po rozpadu jejich příšerného manželství, v němž jí dva darební nevlastní synové dělali ze života peklo, které si ani v nejmenším nezasloužila.“

„Pro to peklo se ale rozhodla dobrovolně, protože pro ni představovalo cestu, jak získal obrovské jmění,“ namítl Constantin chladně. „Takový obchod má vždycky svoje pro a proti. Jedno mi ale pověz. Co za ženu dává důsledky svých nešťastných životních rozhodnutí za vinu svým nevlastním dětem?“

„Ach, to jsi mě špatně pochopil,“ prohlásila Molly asi tak třikrát chladněji. „Moje matka to nikomu za vinu nedává. *Ona* na tu dobu a křivdy, které na ní byly napáchány, vůbec nemyslí. Ale já ano.“

„Vina je zvláštní věc, že?“ zeptal se. „I já dávám jistě osobě za vinu neštěstí, které potkalo mě a moji rodinu. A také se jí pomstím, tím si buď jistá.“

„Tahle hra mě už nebaví,“ odpověděla hlasem jako led. „Víš, že moje matka je skoro bez peněz a že i mně hrozí bankrot. Víš to, protože jsi nám to způsobil ty!“

„Od puberty jsem s tebou nemluvil,“ připomněl jí Constantin suše. „Předpokládám, že víš, že jsme se čas od času zúčastnili stejného večírku nebo dobročinného galavečeru, a přesto jsme spolu za ta léta neprohodili ani slovíčko. Jak bych asi tak měl nést zodpovědnost za vaše finanční těžkosti?“

„Je to moje matka, Constantine,“ vykřikla. Byl to